

altenpflege.de Edition

Libra të shkurtër për arsimin në infermieri - Fokus në kujdesin e moshuarve

Theo Ahrens

Monitorimi i shenjave vitale

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Të dhënat bibliografike

Theo Ahrens – Biografi e shkurtër

Theo Ahrens, lindur më 1979 pranë Mynihut, është mësues për profesionet e kujdesit dhe pedagog i angazhuar në fushën e kujdesit. Pas një viti social vullnetar në spital, ai përfundoi një arsimim për të qenë infermier për shëndetin dhe kujdesin dhe fitoi përvojë të vlefshme profesionale në repartin e kujdesit intensiv. I shtyrë nga dëshira për të transmetuar njohuri, ai studioi pedagogji të kujdesit dhe filloi në 2009 si mësues në një shkollë profesionale në Mynih. Theo është i njohur për mësimdhënien e tij praktike dhe empatike, me të cilën përgatitë stafin e ardhshëm të kujdesit për profesionin e tyre sfidues. Privatisht, ai jeton me gruan dhe dy fëmijët e tij në Berlin dhe angazhohet vullnetarisht për kushte më të mira në arsimin e kujdesit.

Ky tekst i shkurtër mësimor u formulua nga planet mësimore të mësimdhënies së tij duke përdorur teknologjinë K.I. Përkthimi u krye automatikisht.

Botuar nga altenpflege.de

Çmimi DE/AT: 3,90 € CH: 5 Fr

Copyright 2024 altenpflege.de

Vërejtjet dhe sugjerimet për përmirësime ju lutemi dërgoni te team@altenpflege.de.

1/1-2412181523

Përmbajtja

1 Të përgjithshme për monitorimin e shenjave jetësore	4
2 Njohuri bazë për shenjat vitale	5
2.1 Përkufizimi dhe rëndësia e shenjave vitale	5
2.2 Cilat shenja jetësore monitorohen?	5
2.3 Vlerat normale të shenjave vitale dhe varësia e tyre nga mosha	6
2.4 Deviacionet e shenjave jetësore dhe rëndësia e tyre	7
3 Puls (frekueca e zemrës) dhe ritmi i zemrës	9
3.1 Përkufizimi dhe metodat e matjes së pulsit	9
3.2 Vlerat normale të pulsit dhe devijimet	9
3.3 Vëzhgimi i ritmit të zemrës	10
3.4 Faktorët që ndikojnë në puls	10
3.5 Dokumentimi dhe interpretimi i vlerave të pulsit	11
4 Matja dhe monitorimi i tensionit të gjakut	13
4.1 Përcaktimi dhe rëndësia e presionit të gjakut	13
4.2 Metodatat e matjes së tensionit të gjakut	13
4.3 Vlerat normale të tensionit të gjakut dhe devijimet	14
4.4 Faktorët që ndikojnë në tensionin e gjakut	15
4.5 Masat në rast të vlerave devijuese të tensionit të gjakut	16
4.6 Dokumentimi dhe interpretimi i matjes së tensionit të gjakut	16
5 Mbikëqyrja e frymëmarrjes (respiracionit)	18
5.1 Përkufizimi dhe rëndësia e monitorimit të frymëmarrjes	18
5.2 Metodatat e matjes së frekuencës së frymëmarrjes dhe vëzhgimi i frymëmarrjes	18
5.3 Vlerat normale të frekuencës së frymëmarrjes dhe devijimet	19
5.4 Vëzhgimi i cilësisë së frymëmarrjes	20
5.5 Faktorët që ndikojnë në frymëmarrje	21
5.6 Masat në rast të çrregullimeve të frymëmarrjes	22
5.7 Dokumentimi dhe interpretimi i vëzhgimit të frymëmarrjes	23
6 Matja dhe monitorimi i temperaturës së trupit	24
6.1 Rëndësia e temperaturës trupore	24
6.2 Metodatat e matjes së temperaturës	24
6.3 Vlerat normale të temperaturës trupore dhe devijimet	25
6.4 Faktorët që ndikojnë në temperaturën e trupit	26
6.5 Masat kundrejt etheve dhe në rastin e hipotermisë	26
6.6 Dokumentimi dhe Interpretimi i Matjes së Temperaturës	27
7 Matja dhe monitorimi i saturimit të oksigjenit (SpO2)	29
7.1 Rëndësia e saturimit të oksigjenit	29
7.2 Metodatat e matjes së ngopjes me oksigjen	29
7.3 Vlerat normale të saturimit të oksigjenit dhe devijimet	30
7.4 Faktorët që ndikojnë në saturimin e oksigjenit	30
7.5 Masat në rast mungese të oksigjenit	31
7.6 Dokumentimi dhe interpretimi i ngopjes së oksigjenit	32
8 Monitorimi i gjendjes së vetëdijes	33
8.1 Përkufizimi dhe rëndësia e gjendjes së vetëdijes	33
8.2 Vëzhgimi dhe vlerësimi i gjendjes së ndërgjegjes	33
8.3 Metodatat për vlerësimin e gjendjes së vetëdijes	34
8.4 Faktorët që ndikojnë në gjendjen e vetëdijes	34
8.5 Masat në rastet e çrregullimeve të vetëdijes	35
8.6 Dokumentimi dhe interpretimi i vëzhgimit të vetëdijes	36
9 Metodatat dhe mjetet ndihmëse për matjen e shenjave vitale	37
9.1 Analoge vs. dixhitale aparatura matëse	37
9.2 Mjetet ndihmëse për matje	38
9.3 Përdorimi dhe mirëmbajtja e pajisjeve matëse	39
9.4 Burimet e gabimeve gjatë matjes së shenjave vitale dhe si t'i shmangni ato	40
10 Komunikimi dhe dokumentimi i shenjave vitale	42
10.1 Rëndësia e dokumentimit	42
10.2 Formatat e dokumentacionit	42
10.3 Komunikimi i dukurive të pazakonta tek infermieret dhe mjekët	43
10.4 Raportimi dhe dorëzimi i ndërrimit në kujdesin shëndetësor	44
11 Aspektet etike dhe juridike të monitorimit të shenjave vitale	46
11.1 Autonomia e pacientit dhe pëlqimi për monitorim	46
11.2 Menaxhimi i vlerave të veçanta dhe masat emergjente	47
11.3 Përgjegjësi profesionale dhe detyrimi i kujdesit i personelit të kujdesit	47
11.4 Kërkesat ligjore për dokumentimin e shenjave vitale	48
12 Shembuj praktikë dhe raste studimore	50
12.1 Shembuj praktikë për monitorimin e shenjave vitale të njerëzve të moshuar	50
12.2 Studime rastesh mbi devijimet e shenjave jetësore	51
12.3 Reflektimi i masave në rastet e shenjave vitale jonormale	52

1 Të përgjithshme për monitorimin e shenjave jetësore

Mbikëqyrja e shenjave vitale është vendimtare në kujdesin për të moshuarit. Shenjat vitale ofrojnë informacion thelbësor mbi gjendjen shëndetësore dhe funksionet jetësore të njerëzve të moshuar. Monitorimi i rregullt mundëson zbulimin e hershëm të ndryshimeve shëndetësore dhe rreziqeve potenciale.

Qëllimet e monitorimit të shenjave vitale janë zbulimi i anomalive, mbështetja në vendosjen e diagnozës, verifikimi i efikasitetit të trajtimeve dhe sigurimi i sigurisë së banorëve. Një kuptim objektiv i gjendjes shëndetësore ofron planifikim dhe përshtatje më të mirë të kujdesit individual.

Detyrat e monitorimit përfshijnë mbledhjen sistematike, interpretimin dhe dokumentimin e vlerave si presioni i gjakut, frekuenca e pulsit, frekuenca e frymëmarrjes dhe temperatura trupore. Këto detyra kërkojnë saktësi dhe kujdes, pasi ndryshimet më të vogla mund të tregojnë për probleme serioze shëndetësore.

Kujdestarët mbartin një përgjegjësi të lartë profesionale. Ata janë të detyruar të vëzhgojnë vazhdimisht shenjat vitale dhe të veprojnë menjëherë në raste devijimesh. Kjo përfshin njoftimin e menjëhershëm të eprorëve ose mjekëve dhe, nëse është e nevojshme, ndërmarrjen e masave të përshtatshme. Përgjegjësia përfshin gjithashtu disponimin e njohurive teknike për përdorimin e pajisjeve të mbikëqyrjes dhe të mbeten të informuar sipas udhëzimeve të fundit të kujdesit.

Kujdestarët duhet të veprojnë etisht dhe profesionalisht për të garantuar standardin më të lartë të kujdesit për banorët. Ata duhet të marrin pjesë rregullisht në trajnimet e vazhdueshme për të zgjeruar njohuritë e tyre profesionale dhe të jenë të përgatitur për zhvillimet e fundit në monitorimin e shenjave vitale. Sigurimi i vazhdueshëm i cilësisë së lartë të kujdesit mbetet një aspekt qendror i përgjegjësisë profesionale.

2 Njohuri bazë për shenjat vitale

2.1 Përkufizimi dhe rëndësia e shenjave vitale

Shenjat vitale janë parametra fiziologjikë të matshëm, që japin informacion mbi gjendjen shëndetësore të një personi. Ato shërbejnë si tregues themelorë për funksionet jetësore të trupit.

Shenjat më të rëndësishme vitale përfshijnë pulsën, tensionin e gjakut, frymëmarrjen, temperaturën e trupit dhe ngopjen me oksigjen. Lista shpesh plotësohet me gjendjen e ndërgjegjes, e cila gjithashtu ofron informacione të rëndësishme për vlerësimin e statusit shëndetësor.

Monitorimi i këtyre shenjave mundëson njohjen e hershme të ndryshimeve në gjendjen shëndetësore. Mbikëqyrja e rregullt ndihmon në identifikimin e përkeqësimeve akute ose zhvillimeve kronike, duke bërë të mundur marrjen e masave terapeutike të menjëhershme dhe të përshtatshme.

Në kontekstin e kujdesit për të moshuarit, shenjat vitale kanë një rëndësi të veçantë. Të moshuarit janë më të ndjeshëm ndaj luhatjeve shëndetësore, dhe interpretimi korrekt i shenjave vitale mund të jetë vendimtar për mirëqenien dhe stabilitetin e tyre. Monitorimi i saktë mbështet kujdesin shëndetësor në zvogëlimin e risqeve shëndetësore dhe përmirësimin e cilësisë së jetës së atyre që kanë nevojë për kujdes.

Që punonjësit e shëndetit të vlerësojnë në mënyrë të besueshme gjendjen shëndetësore të të pambrojturve dhe të reagojnë në mënyrë të përshtatshme, është i nevojshëm një kuptim i thellë i shenjave vitale dhe ndërveprimeve të tyre. Interpretimi kërkon si njohuri teorike ashtu edhe përvojë praktike.

Në përgjithësi, shenjat vitale janë një mjet i domosdoshëm në kujdesin për të moshuarit, që ndikon në mënyrë të konsiderueshme në procesin e shëndetit dhe të kujdesit. Rëndësia e tyre qëndron jo vetëm në përfaqësimin e konstitucionit fizik, por edhe në rolin e tyre në një kujdes gjithëpërfshirës. Vendimet parandaluese, diagnostikuese dhe terapeutike shpesh bazohen në informacionet e marra nga monitorimi i shenjave vitale.

2.2 Cilat shenja jetësore monitorohen?

Të shenjat jetësore që mbikëqyren përfshijnë pulsën, tensionin e gjakut, frymëmarrjen, temperaturën e trupit, saturimin e oksigjenit dhe gjendjen e vetëdijes.

Pulsi përfaqëson frekuencën e zemrës dhe ritmin e saj. Ai jep informacion mbi shëndetin e zemrës dhe gjendjen e qarkullimit të gjakut. Normalisht, pulsi matet në arteriet radiale, brakiale ose karotide.

Tensioni i gjakut përbëhet nga vlera sistolike dhe diastolike. Këto vlera tregojnë raportet e presionit në arterie gjatë kontraktimit të zemrës dhe fazës së relaksimit. Devijimet mund të tregojnë probleme të qarkullimit ose ngarkesë të organeve.

Frymëmarrja përfshin frekuencën e frymëmarrjes dhe cilësinë e saj. Ndryshimet në frekuencë ose cilësi shpesh janë tregues të hershëm të problemeve respiratore ose ndryshimeve metabolike.

Temperatura e trupit është një tregues për statusin termoregullues dhe mund të tregojë infeksione ose gjendje të tjera patologjike. Matjet kryhen zakonisht nga goja, nën sqetull ose rektalisht.

Saturimi i oksigjenit tregon përqindjen e hemoglobinës së ngopur me oksigjen. Vlerat e ulëta mund të tregojnë obstruksione të rrugëve të frymëmarrjes, probleme të zemrës ose ventilim të pamjaftueshëm.

Gjendja e vetëdijes reflekton funksionin kognitiv dhe neurologjik. Ndryshimet në orientim, vigjilencë ose aftësi reaktive kërkojnë vlerësim të menjëhershëm dhe mund të tregojnë emergjencë neurologjike ose sistemike.

Mbikëqyrja e rregullt e këtyre shenjave jetësore ofron informacione të rëndësishme për kujdesin ndaj personave të moshuar dhe ndihmon në marrjen e vendimeve për masat e nevojshme kujdestare ose mjekësore.

2.3 Vlerat normale të shenjave vitale dhe varësia e tyre nga moshë

Frekuenca e pulsit, tensioni i gjakut, frekuenca e frymëmarrjes, temperatura e trupit, saturimi me oksigjen dhe gjendja e vetëdijes kanë vlera normale të ndryshme në varësi të grupit të moshës, të cilat janë vendimtare për kujdesin e të moshuarve.

Frekuenca e pulsit: Në përgjithësi, frekuenca normale e zemrës tek të rriturit e shëndetshëm është midis 60 dhe 100 rrahje në minutë. Tek të moshuarit, frekuenca e pushimit mund të jetë më e ulët për shkak të aktivitetit fizik të reduktuar, medikamenteve ose ndryshimeve fiziologjike në sistemin kardiovaskular. Megjithatë, nuk duhet të bjerë në mënyrë të qëndrueshme nën 60 rrahje për minutë në pushim.

Tensioni i gjakut: Tensioni normal i gjakut për të rritur konsiderohet rreth 120/80 mmHg. Tek të moshuarit, vlerat e normave shpesh rriten pak për shkak të ndryshimeve në enët e gjakut. Një tension sistolik midis 120 dhe 139 mmHg dhe presioni diastolik midis 80 dhe 89 mmHg shpesh konsiderohet ende i pranueshëm, varësisht nga gjendja shëndetësore individuale.

Frekuenca e frymëmarrjes: Frekuenca normale e frymëmarrjes tek të rriturit është midis 12 dhe 20 frymëmarrje në minutë. Në pleqëri, frekuenca e frymëmarrjes mund të ndryshojë, por zakonisht mbetet në intervalin e përmendur. Një devijim i dukshëm mund të tregojë probleme respiratore ose metabolike.

Temperatura e trupit: Tek të rriturit e shëndetshëm, temperatura normale e trupit është rreth 36,1 deri 37,2 gradë Celsius. Në moshën e vjetër, temperatura mesatare e trupit mund të jetë pak më e ulët. Është e rëndësishme të vërehen edhe devijimet e vogla, pasi ato mund të tregojnë gjendje patologjike.

Saturimi me oksigjen (SpO2): Vlerat normale janë 95-100% tek të rriturit e shëndetshëm. Tek të moshuarit, kjo vlerë mund të jetë më e ulët për shkak të sëmundjeve të mushkërive ose problemeve të zemrës. Vlerat nën 92% kërkojnë vëmendje të veçantë dhe shpesh një vlerësim mjekësor.

Gjendja e vetëdijes: Ndryshimet nuk vërehen aq shumë në vlera ekzakta, sesa në devijimet e vëzhguara në sjellje ose aftësinë për të reaguar. Tek të moshuarit, një përshtatje e ngadaltë ose një vigjilencë e ndryshuar është shpesh normale, por ndryshimet e papritura ose të dukshme kërkojnë vlerësim të menjëhershëm.

Në kujdesin për të moshuarit, është e rëndësishme të kuptohen këto vlera normale në kontekstin e gjendjes shëndetësore individuale, për të njohur devijimet dhe për t'u përgjigjur në mënyrë adekuate.

2.4 Deviacionet e shenjave jetësore dhe rëndësia e tyre

Në rast të devijimeve të shenjave vitale, është e rëndësishme të identifikohen në mënyrë korrekte rreziqet e mundshme për shëndetin.

Devijimet e pulsit: Një takikardi, e përcaktuar si një frekuencë e zemrës mbi 100 rrahje për minutë, mund të tregojë për ethe, stres, pamjaftueshmëri kardiale ose anemi. Një bradikardi, një frekuencë e zemrës nën 60 rrahje për minutë, mund të shkaktohet nga medikamentet, sëmundjet e zemrës ose problemet metabolike.

Luhatjet e presionit të gjakut: Hipertensioni rrit rrezikun për sëmundje kardiovaskulare dhe mund të shkaktohet nga stresi, ushqimi ose faktorët gjenetikë. Hipotensioni mund të çojë në marramendje dhe të fikët dhe shpesh lidhet me mungesën e volumit ose problemet e zemrës.

Anomalitë e frymëmarrjes: Takipnea, frekuenca e rritur e frymëmarrjes, tregon për sëmundje të rrugëve të frymëmarrjes, dhimbje ose stres. Bradipnea, frekuenca e ulur e frymëmarrjes, mund të shkaktohet nga efektet e medikamenteve ose sëmundjet neurologjike. Një frymëmarrje e cekët ose e parregullt gjithashtu kërkon vëmendje të menjëhershme.

Ndryshimet e temperaturës: Ethet shpesh sinjalizojnë një infeksion ose inflamacion, ndërsa ngritjet mbi 38°C janë të rëndësishme. Hipotermia, nën 35°C, mund të tregojë faktorët e mjedisit ose çrregullimet metabolike dhe kërkon ndërhyrje të shpejtë për të shmangur gjendjet që kërcënojnë jetën.

Luhatjet e saturimit të oksigjenit: Një SpO2 nën 92% tregon një shkëmbim të pamjaftueshëm të gazrave, shpesh i shkaktuar nga sëmundje të rrugëve të frymëmarrjes ose defekte të zemrës. Masat urgjente janë të nevojshme për të parandaluar hipoksinë.

Ndryshimet e ndërgjegjësimit: Çorientimi i papritur ose vigjilenca e ulur mund të tregojnë probleme neurologjike ose sëmundje sistemike dhe kërkojnë vlerësim të menjëhershëm.

Njohja dhe trajtimi i hershëm i këtyre devijimeve është vendimtar për të siguruar shëndetin dhe mirëqenien e të moshuarve.

preview

3 Puls (frekueca e zemrës) dhe ritmi i zemrës

3.1 Përkufizimi dhe metodat e matjes së pulsit

Puls është vala e ndjeshme e presionit që krijohet kur zemra pompon gjak në arteriet. Kjo valë mund të ndjehet në pika të ndryshme të trupit. Puls jep frekuencën e zemrës – numrin e rrahjeve të zemrës për minutë – si dhe ritmin e zemrës.

Metoda manuale: Puls mund të palpohet manualisht duke shtypur lehtë me majat e gishtave mbi një arterie. Pikat e pulsit që përdoren shpesh janë arteria radialis (në kyçin e dorës), arteria carotis (anash qafës) ose arteria brachialis (në pjesën e brendshme të krahut të sipërm). Me këtë metodë numërohet frekuenca e zemrës, zakonisht mbi 15 sekonda, dhe pastaj llogaritet për një minutë.

Metoda elektronike: Pajisje elektronike si pulsioksimetra ose aparate të presionit të gjakut elektronik mund të matin automatikisht puls. Këtu përdoren sensorë që kapin ndryshimet në volumin e gjakut të shkaktuara nga pulsimet. Kjo metodë ofron matje të sakta dhe të vazhdueshme dhe është veçanërisht e përshtatshme për monitorim gjatë periudhave të gjata.

Zgjedhja e metodës së matjes varet nga situata dhe saktësia e nevojshme. Metoda manuale kërkon trajnim dhe praktikë për të arritur rezultate të besueshme, ndërsa pajisjet elektronike janë të lehta për t'u përdorur, por kërkojnë një kontroll të rregullt të funksionalitetit.

3.2 Vlerat normale të pulsit dhe devijimet

Normat e pulsit ndryshojnë sipas moshës dhe gjendjes fizike. Tek të rriturit, puls normal në gjendje qetësie është mes 60 dhe 100 rrahjeve në minutë. Tek foshnjat dhe fëmijët e vegjël, ritmet më të larta të pulsit janë normale, ndërsa sportistët e trajnuar shpesh kanë vlera më të ulëta.

Devijimet nga normat përfshijnë bradikardinë dhe takikardinë. Bradikardia nënkupton një puls nën 60 rrahje në minutë. Kjo mund të shkaktohet nga një gjendje e mirë fizike, por edhe nga sëmundje të zemrës, hipotiroidizmi ose marrja e disa medikamenteve të caktuara. Takikardia nënkupton një puls mbi 100 rrahje në minutë në gjendje qetësie. Shkaqet për këtë mund të jenë lodhja fizike, stresi, ethet, dehidrimi ose sëmundje si pamjaftueshmëria kardiake.

Njohja e devijimeve të pulsit është thelbësore. Çdo ndryshim i rëndësishëm duhet të dokumentohet me kujdes dhe të vlerësohet në bashkëpunim me ekipin mjekësor, për të përcaktuar nevojën për hetime të mëtejshme ose masa terapeutike.

3.3 Vëzhgimi i ritmit të zemrës

Ritmi i zemrës përshkruan rregullsinë e rrahjeve të zemrës. Një ritëm i rregullt i zemrës tregon një ndjekje të rrahjeve të zemrës në intervale të barabarta, ndërsa një ritëm i parregullt i zemrës tregon devijime në këtë ndjekje. Këto parregullsi quhen aritmi dhe mund të shfaqen në forma të ndryshme.

Vëzhgimi i kujdesshëm i ritmit të zemrës bëhet përmes metodave manuale ose elektronike. Manualisht, ritmin e zemrës mund ta kontrollojmë duke palpatuar arteriet e mëdha, duke i kushtuar vëmendje distancës kohore ndërmjet rrahjeve të zemrës. Parregullsitë, si për shembull rrahjet shitesë ose mungesë e rrahjeve, janë lehtë të dallueshme.

Paisjet elektronike si EKG-ja ofrojnë një analizë më të plotë të ritmit të zemrës. Një EKG (Elektrokardiogramë) regjistron aktivitetin elektrik të zemrës dhe lejon njohjen dhe klasifikimin e saktë të aritmive. Kjo metodë ofron informacione të detajuara mbi kohëzgjatjen dhe ndjekjen e rrahjeve të veçanta të zemrës dhe është e domosdoshme në rast dyshimi për çrregullime të rënda të ritmit.

Ekzistojnë disa lloje të aritmive:

- **Bardiarritmi:** Ritmi i ngadalësuar i zemrës, shpesh i lidhur me bradikardi.
- **Tachiaritmi:** Ritmi i shpejtuar i zemrës, shpesh në lidhje me takikardi.
- **Ekstrasistole:** Rrahje shitesë që ndodhin jashtë ritmit të rregullt të zemrës.
- **Fibrilacioni atrial:** Vlera të pulsit të shpejtë dhe të parregullt, që mund të përbëjnë një çrregullim të qëndrueshëm ritmi.

Njohja dhe diferencimi i çrregullimeve të ritmit të zemrës është thelbësore. Çdo parregullsi e konstatuar duhet të dokumentohet dhe t'i raportohet ekipit ndërdisiplinor, për të siguruar një vlerësim klinik dhe terapi adekuate. Një kujdes i veçantë kërkohet për aritmitë që shfaqen papritmas ose ato që shoqërohen me simptoma, për të parandaluar ngjarje të rënda kardiake. Monitorimi i vazhdueshëm dhe komunikimi i pandërprerë me ekipin mjekësor mbështesin një ndërhyrje në kohë dhe efektive.

3.4 Faktorët që ndikojnë në puls

Pulsit dhe frekuenca e zemrës ndikohen nga faktorë të ndryshëm, të cilët shpesh vërehen në praktikën e kujdesit shëndetësor. Një nga faktorët më të rëndësishëm ndikues është aktiviteti fizik. Gjatë përpjekjes fizike rritet frekuenca e zemrës për të plotësuar kërkesën e rritur për oksigjen të muskujve. Kjo është një reagim normal fiziologjik që pas përfundimit të aktivitetit kthehet gradualisht në nivelin e qetësisë. Stërvitja e rregullt mund të çojë gjithashtu në një puls më të ulët në gjendje qetësie, pasi zemra punon më me efikasitet dhe pompon më shumë gjak për rrahje.

7 Kjo është vetëm një pamje paraprake.

Libri i plotë është i disponueshëm në <https://www.altenpflege.de> për përdoruesit e regjistruar. Regjistrimi dhe përdorimi janë pa pagesë. Kush nuk dëshiron të regjistrohet, mund të transferojë shumën e përmendur në faqen 2 përmes Paypal në buchhaltung@factsoft.de, duke dhënë si titullin e librit ashtu edhe adresën e e-mailit. Më pas, do të marrë PDF-në me e-mail.

Përveç aksesit falas në librat e shkurtër, regjistrimi në [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) mundëson të aplikoni direkt për punë. Dhe gjithashtu, vetë të postoni një njoftim pune falas. Bëhuni edhe ju pjesë e komunitetit [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de)